

OECD *Multilingual Summaries* OECD Pensions Outlook 2018

Summary in Norwegian

Read the full book on: [10.1787/pens_outlook-2018-en](https://doi.org/10.1787/pens_outlook-2018-en)

Utsikter for pensjoner i OECD 2018

Sammendrag på norsk

Kombinasjon av finansierte og trekkbaserte pensjoner, automatiske mekanismer og et sterkt sikkerhetsnett for pensjonister forbedrer pensjonsutfallet

Politikere og beslutningstakere som utformer pensjonssystemer, bør reflektere over mål (fattigdomsbekjempelse, omfordeling, bærekraft og forbruksutjevning) og risiko (demografisk, sosial, arbeidsmessig, makroøkonomisk og finansiell).

Et robust sikkerhetsnett for pensjonister samt et diversifisert og balansert pensjonssystem som inkorporerer en finansiert komponent, er viktig, spesielt når fremming og omfordeling av den nasjonale sparingen mot langsiktige investeringer er et politisk mål. I tillegg trenger godt utformede pensjonssystemer automatiske mekanismer som justerer fordelene etter økonomiske og demografiske realiteter. Systemer bør være økonomisk bærekraftige og gi noe av sikkerheten som finnes i ytelsesbaserte ordninger.

Land som diversifiserer pensjonsordninger, bør innføre finansierte ordninger gradvis, særlig når innskuddene delvis eller fullstendig erstatter et eksisterende trekkbasert system. Politikere og beslutningstakere bør vurdere overgangen nøye, da den kan utgjøre en ekstra, kortsiktig belastning på offentlige budsjetter og øke risikoen for enkeltpersoner.

Landene kan forbedre utformingen av økonomiske insentiver for pensjonssparing

Skattemessige og ikke-skattemessige økonomiske insentiver kan fremme pensjonssparing ved å gi en samlet skattefordel til enkeltpersoner gjennom en reduksjon i den totale skatten gjennom levetiden, selv om dette har en budsjettkostnad. Utforming av insentiver må ta hensyn til pensjonssparingsbehov og -kapasitet for alle inntektsgrupper og som et minimumskrav sørge for skattenøytralitet mellom forbruk og sparing.

Skatteregler bør være enkle, stabile og konsekvente på tvers av alle pensjonssparingsplaner. Skattefradrag, faste skattetrekk eller matching av innskudd kan brukes til å gi en lik skattefordel på tvers av inntektsgrupper. Land som bruker skattefradrag, kan vurdere å gjøre dem refunderbare ved innbetaling til pensjonskonto. Ikke-skattemessige insentiver, særlig faste nominelle subsidier, bidrar til å øke sparing blant lavinntektsgrupper. Land med et såkalt "EET"-skattesystem bør opprettholde strukturen med utsatt skatt, og alle land som vurderer innføring av økonomiske insentiver, bør vurdere sin budsjettmessige kapasitet og demografiske trender.

Justering av beløpene som trekkes, med kostnadene ved å administrere pensjonssparing krever bedre offentliggjøring, prisregulering og strukturelle løsninger

Pensjonstjenester innebærer kostnader som administrasjons- og investeringsaktiviteter, som betales av medlemmer og arbeidsgivere. Disse kostnadene kan i stor grad påvirke den endelige verdien av

oppsamlet pensjonssparing. Enkelte pensjonsordninger kan også være dyrere, for eksempel de som gir flere valg.

Tiltak for å forbedre transparens er avgjørende, men er ikke nok for å justere kostnader og trekk. De fungerer best når de støttes av prisreguleringer og strukturelle løsninger. For å maksimere nettoavkastningen kan beslutningstakere og regulatoriske myndigheter også bruke tiltak som referansemåling og å knytte investeringskostnader nærmere til porteføljens utvikling.

Styrings- og investeringsstrategiene til sentrale nasjonale investeringsinstitusjoner gir nyttige retningslinjer for å styrke de regulatoriske rammene

Flere sentrale nasjonale investeringsinstitusjoner har lignende funksjoner og reflekterer gode styrings- og investeringsstrategier. De har regulatoriske og juridiske rammer atskilt fra myndighetene, klart definerte oppdrag til grunn for investeringspolitikken, et tilsynsorgan som er ansvarlig overfor kompetente myndigheter og medlemmene, og åpenhet om styringsordninger og investerings- og risikostyring for økt ansvarliggjøring overfor ulike interessenter.

Disse institusjonene uttrykker sine resultatmål basert på oppdraget deres og sporer resultatene i lys av dette langsiktige målet, snarere enn mot en markedsreferanse. Måldato- og livssyklusfond er den foretrukne strategien for institusjoner med individuelle kontoer. Strategier basert på langsiktig avkastning kan gi bedre avkastning, men med høyere risiko for at det ikke vil være tilstrekkelige midler tilgjengelig for medlemmer når de går av med pensjon.

Automatiske funksjoner, standardalternativer, enkel informasjon og enkle valg, økonomiske insentiver og finansiell opplæring fører til bedre pensjonsutfall

Vaner og et lavt nivå av økonomisk forståelse kan føre til at folk tar dårlige beslutninger med hensyn til pensjon.

Mekanismer som automatisk innmelding og eskalering av bidrag kan gjøre pensjonssystemene mer inkluderende og føre til økte innskuddsnivåer. Personer som er ute av stand eller uvillige til å velge en innskuddssats, pensjonsleverandør, investeringsstrategi eller etterpensjonsprodukt, kan ha nytte av standardalternativer.

Det finnes også andre verktøy til hjelp i beslutningsprosessen, blant annet nettapplikasjoner, begrensede alternativer og enklere sammenligninger, og økonomiske insentiver. Pensjonsoversikter kan formidle nøkkelinformasjon på en enkel måte, mens økonomiske opplæringskurs og økonomisk rådgivning kan hjelpe folk med å forstå informasjonen.

Økt fleksibilitet med hensyn til pensjonsalder og progressive offentlige pensjons- og skatteregler hensyntar økonomiske ulemper for befolkningsgrupper med kortere forventet levetid

Personer i lave sosioøkonomiske grupper har lavere forventet levealder enn høye sosioøkonomiske grupper. De kan komme dårligere ut økonomisk hvis de er kortere tid i pensjonisttilværelsen i forhold til arbeidslivet, og motta en lavere "avkastning" på bidragene til sin finansierte pensjonskilde. Offentlige pensjons- og skatteregler kan bidra til å kompensere for noe av denne ulempen.

Politikk som har som mål å forbedre pensjonsordningers bærekraftighet i lys av økt forventet levetid, vil måtte ta hensyn til hvordan ulike sosioøkonomiske grupper (herunder kjønn) kan påvirkes. Generelt vil det være nødvendig med lengre arbeidstid, men det er ikke sikkert at alle grupper vil kunne klare dette. Økt fleksibilitet med hensyn til pensjonsalder er nøkkelen til å forbedre pensjonsresultatene for alle grupper og sikre at lavere sosioøkonomiske grupper ikke straffes på grunn av kortere forventet levetid.

Etterlattepensjoner spiller fortsatt en viktig rolle, men bør ikke begrense insentivene til arbeid eller omfordele verdier fra enslige til par

Etterlattepensjoner er fortsatt nødvendig for å sikre kontinuitet i levestandard etter en partners død. Mottakere bør imidlertid ikke være berettiget til etterlattepensjon før pensjonsalderen. I stedet bør midlertidige fordeler være tilgjengelige for bedre tilpasning til den nye situasjonen.

Kostnaden for etterlattepensjoner bør internaliseres innenfor hvert par eller som et minimum blant alle par. I en budsjettneutrale reform betyr dette at pensjonsnivået for enslige vil være høyere for dem som bor sammen i par og drar nytte av etterlattepensjoner.

Partnere fra tidligere forhold bør ikke være kvalifisert, da disse ikke har et relevant nåværende forbruk som må sikres videreført. Å splitte pensjonsrettigheter gir enkelte fordeler, selv om enkelte land foretrekker individuell behandling av partnere, blant annet for å fremme likestilling.

© OECD

Denne oppsummeringen er ingen offisiell OECD-oversettelse.

Denne oppsummeringen kan reproduseres hvis OECDs copyright og originalens tittel angis.

Flerspråklige oppsummeringer er oversatte utdrag av OECD-publikasjoner opprinnelig utgitt på engelsk og fransk.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2018), *OECD Pensions Outlook 2018*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/pens_outlook-2018-en